15 ANI DE LA CONGRESUL AL IX-LEA AL P.C.R.

(Urmare din pag. 1)

mii de pagini pe care le elaborăm anual și le trimitem, pe calea publicațiilor periodice și aperiodice, beneficiarilor noștri, peste 1 000: biblioteci, cabinete metodice, antrenori, medici, profesori, sportivi. Tuturor le asigurăm o legătură permanentă cu literatura de specialitate, de circulație internațională, le reîmprospătăm continuu ideile, ipotezele, soluțiile ce le reclamă realitatea procesului instructiv-educativ, care este atît de complex. După aceea, tot indirect, mese rotunde, simpozioane, mai bine de un deceniu, conferințe la Dalles, la Universitatea populară.

— În ultimii ani, un domeniu declarat prioritar și în cercetarea științifică a fost selecția...

— Era absolut firesc! Fiindcă reprezenta o necesitate stringentă. O problemă vitală în sport, foarte interesantă sub aspectul conținutului, al aspectelor ce o compun, totodată foarte greu de rezolvat. A fost necesar un efort de ani de zile pentru a se pune bazele unui sistem național de selecție a copiilor și juniorilor.

— Faptele atestă că cercetarea științifică se implică tot mai mult în performanța olimpică. Cum ați explica mecanismul?

— S-a pornit de la studierea dinamicii performanțelor olimpice internaționale, s-a comparat aceasta cu cea autohtonă, românească. În funcție de constatări, am putut elabora și strategiile în pregătire și prognoza performanțelor olimpice, mondiale și naționale. Într-o etapă superioară, trecînd la o activitate și mai concretă, am construit o serie de aparate de pregătire și de măsurat efortul unui sportiv susceptibil de mari performanțe. A apărut, astfel, o concepție nouă care arată că, între altele, conținutul antrenamentului sportiv a suferit modificări esențiale în intervalele dintre două cicluri olimpice. S-au ivit probleme noi — cea a programării, a standardizării, a modelării, a algoritmizării — preocupări pentru raționalizarea și optimizarea efortului.

— Este vizibil efortul colectivului dv. de a fi mereu prezent în realitate. V-ați gîndit, totuși, și la perspectivă? Caracterul de prognoză al cercetării științifice creează o asemenea obligație...

— Avem permanent în vedere perspectiva, ce va fi mîine în performanța românească! Tocmai de aceea o importantă latură a activității noastre o desfășurăm în școală, pepiniera performanței. Cu un deceniu în urmă am testat circa 100 000 de copii și tineri între 6—18 ani, pentru a stabili raportul dintre dezvoltarea antropometrică și cea motrică. Concluziile? Trei volume de date, zeci de concluzii. Ele au modificat conținutul programelor și metodicelor școlare. Am inspirat SUVA. Vom continua. În 1981 intenționăm să repetăm, cu M.E.I., acest studiu pentru a constata care sînt modificările survenite de la un deceniu la altul și a stabili un criteriu riguros de eficiență în învățămîntul de educație fizică. Condițiile tot mai bune create cercetării științifice de către partid, personal de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, constituie pentru noi o obligație și un angajament de a fi permanent în pas cu noul, asigurînd astfel o nouă calitate, superioară, domeniului nostru de activitate.

Interviu realizat de **Tiberiu STAMA**

Ieri, pe șoseaua București — Alexandria

GHEORGHE LĂUTARU (Dinamo) ÎNVINGĂTOR MERITUOS ÎN CAMPIONATUL NAȚIONAL DE FOND LA CICLISM

Vineri după-amiază, fruntașii ciclismului din întreaga țară (39 de rutieri) s-au aliniat la km 7 pe șoseaua București — Alexandria la startul ultimei probe a campionatelor naționale de șosea din actualul sezon competițional: fondul. După o mină primul cursa de 1 000 m cu start de pe loc. Anul acesta, Gheorghe Lăutaru a mai cucerit împreună cu formația Dinamo titlul de campion în proba de contratimp pe echipe și, de asemenea, a obținut un meritoriu loc 2 în proba de contratimp individual. Iată un alergător al cărui nume merită să fie reținut.

Un aspect din desfășurarea campionatului național de fond la ciclism. Plutonul rulează, deocamdată, compact...

Foto: V. BAGEAC

întrecere dinamică, spectaculoasă, desfășurată pe parcursul a 120 km, victoria finală a revenit, pe merit, tînărului dinamovist Gheorghe Lăutaru. Noul campion al curselor de fond va împlini 20 de ani la începutul săptămînii viitoare (15 iulie). Pînă anul trecut, cînd a concurat la juniori, reușise să cucerească 15 titluri de campion la categoria sa de vîrstă. În 1979 cucerește primul titlu de campion la seniori, pe velodrom, unde ter-

Dar să vă relatăm cîteva aspecte din desfășurarea acestui ultim campionat al cicliștilor. Cu toată căldura sufocantă din acest mijloc de iulie, plutonul a demarat sec, într-o goană care se accelera cu fiecare metru parcurs. În această conjunctură, profitînd și de o rafală de vînt care a prins să bată insistent din față, șase rutieri au socotit că este momentul să se desprindă de colegii lor de întrecere. Și, într-adevăr, cei șase forțează rulajul, iar rezultatul este cel scontat. După numai 2 km sextetul fugar avea un avans față de urmăritori de peste 500 m. Evadarea, deci, a reușit și avea toate șansele să nu fie anihilată. Toți cei șase temerari din grupul fugar erau, în fapt, tot atîția pretendenți îndreptățiți la cucerirea titlului de campion al țării la fond: M. Romașcanu, ciclist cu vechi state de serviciu, Gh. Lăutaru, C. Căruțașu și C. Nicolae, trei tineri pe cît de talentați, pe atît de ambițioși și dornici de afirmare, N. Savu, un fondist recunoscut pentru dirzenia și combativitatea sa (toți aceștia de la Dinamo), la care s-a adăugat și C. Bonciu, singurul reprezentant al clubului Steaua, și el un rutier cu multe calități.

După 50 km parcurși, fugarii aveau față de pluton un avans de 1:50, ca după alți 50 km avansul să crească la aproape 5 minute. Dealtfel, plutonul urmăritor, deși la un moment dat a schițat un oarecare spirit de combativitate, a intrat repede în espectativă, toți cei din pluton fiind, parcă, mulțumiți cu locurile pe care le ocupau în coada alergării. Cu 40 km înaintea sosirii, C. Nicolae, din grupul fruntaș, acuză dureri de cap și rămîne să aștepte plutonul. Acum, vîntul și-a schimbat direcția. Bate din nou din față și pedalajul se face foarte anevoios. Cu 14 km înainte de sosire, din grupul fruntaș se desprinde Gheorghe Lăutaru. Acesta a rulat de unul singur pînă la sosire, unde cronometrorii îi vor înregistra cu timpul de 2h 59:46, media orară 39,8 km. L-au urmat 2. C. Căruțașu 3h 01:51, 3. N. Savu (ambii Dinamo) — același timp, 4. C. Bonciu (Steaua — 3h 02:48, 5. M. Romașcanu (Dinamo) — 3h 02:50, 6. I. Gancea (Dinamo) — 3h 05:15, 7. L Cernea (Olimpia) 3h 05:20, 8. I. Butaru (Dinamo) — 3h 05:20, 9. V. Teodor (Dinamo) — 3h 05:20, 10. I. Vintilă (Steaua) 3h 05:29.

Gheorghe ȘTEFĂNESCU

ROMÂNIA – CEHOSLOVACIA ÎN „CUPA DAVIS"

(Urmare din pag. 1)

ghem pentru a stabili rezultatul final de care nimeni nu se mai îndoia, în ciuda cîtorva eforturi răzlețe ale lui Hărădău. După două ore de joc, victoria cu 3—0 a lui Lendl aduce în avantaj echipa Cehoslovaciei: 1—0.

FL. SEGĂRCEANU – P. SLOZIL 3-6, 3-6, 1-6

Tot două ore a ținut și al doilea meci, deși aveam toate motivele să credem că va fi o întîlnire echilibrată, purtată cu mai multă îndîrjire de-a lungul mai multor seturi. Din păcate, lui Pavel Slozil, al doilea jucător cehoslovac, i-au fost suficiente de asemenea doar trei seturi pentru a-și adjudeca victoria. Am crezut nu numai că Florin Segărceanu îi va face față, dar că ar putea chiar să-l întreacă, întemeindu-ne speranța pe vioiciunea lui tinerească, pe calitățile sale tehnice demonstrate în precedentele partide de „Cupa Davis". Realitatea a infirmat așteptările. L-am subestimat pe proaspătul campion ceh: Pavel Slozil — și el în progres — a devenit un jucător cvasi-complet, cu o bună experiență tehnică, consecvent în evoluție, stăpîn pe loviturile tăiate, cu efect, expediate uneori razant din orice poziție, fără a mai vorbi de disponibilitățile sale fizice, care sînt ale unui jucător „de cursă lungă". Asemenea însușiri l-au ajutat să înceapă în trombă fiecare set, să ia un avantaj decisiv (de 3—0 sau 4—1), punctind apoi, liniștit, cu siguranță, spre sfîrșitul manșelor. În primul set, Slozil a avut 3—0, 4—1 și — în ciuda unei puternice reveniri a lui Segărceanu la 4—3 — a încheiat cu 6—3; la fel, în setul secund, a condus cu 3—0 și 4—1, pentru a cîștiga la același scor; doar în ultimul set, al treilea, conturile s-au încheiat mai repede, de la 2—0 și 2—1, ajungîndu-se curînd (în 30 de minute) la 6—1. Este adevărat că partida a fost presărată pe alocuri cu splendide schimburi de mingi, cu frumoase dueluri la fileu și că meritul acestor faze revine în egală măsură jucătorului român. De ce a pierdut Florin Segărceanu atît de categoric? Pentru că, evident, el s-a prezentat la joc cu vigoarea diminuată (după o convalescență recentă), de unde au rezultat servicii slabe, lipsite de forță și deci situații anulate de atac. O anumită labilitate psihică, de mai mult timp cunoscută, îl face pe tînărul nostru campion să înceapă seturile cu o nefirească nonșalanță, cu o lipsă de concentrare care produce un handicap prea ușor acordat și apoi foarte greu de recuperat, cu toată bunăvoința și în ciuda reușitelor de moment. Este semnificativ că Florin a jucat cele mai bune ghemuri cînd era condus cu 3—0 (primul set), cu 4—1 și 5—2 (în al doilea set)! Astfel, constanța (și valoarea) lui Pavel Slozil (învingător cu 3—0) aduc echipa Cehoslovaciei, încă din prima zi, la un avantaj de două partide cîștigate: 2—0.

Un scor sever care acordă cele mai mari șanse oaspeților, echipa noastră resimțind absența lui Ilie Năstase, suspendat de Federația internațională. Cu el în formație alta era, desigur, situația.

MARIA ROMANOV ȘI JEAN BÎRCU — CAMPIONI DE TENIS AI CAPITALEI

S-au încheiat campionatele municipale de tenis, cîștigătorii urmînd a fi prezenți — împreună cu alți jucători — la apropiatele „naționale" ale României. Cîștigători. **Simplu bărbați:** J. Bircu (Dinamo București) — Laurențiu Tiței (Steaua) 2—6, 5—7, 6—4, 6—3, 6—2 (în semifinale: Bircu — Ed. Pană 4—6, 10—8, 6—1, 6—3 și Tiței — A. Leonte 6—3, 5—7, 6—2, 6—1); **simplu femei:** Maria Romanov — Lucia Romanov (ambele Politehnica) 7—5, 6—1 (în semifinale L. Romanov — Daniela Moise 6—4, 6—3 și M. Romanov — Elena Trifu 5—7, 6—2, 6—4); **dublu bărbați:** Răzvan Constantinescu, Emil Hnat (T.C.B.) — Andrei Leonte, Laurențiu Tiței (Steaua) 4—6, 3—6, 6—4, 6—4, 6—1; **dublu femei:** Elena Trifu (Progresul), Adriana Karaiosifoglu (T.C.B.) — Gabriela Szöke, Dana Beleuță (Dinamo) 6—2, 9—7. **(Marieta POPESCU — coresp.)**

● Pe terenurile stadionului „Cetate" din Deva s-a desfășurat, într-o foarte bună organizare, cea de a V-a ediție a „Cupei Sarmis" la tenis. Trofeul pus în joc (cupa purtînd numele competiției), cîștigat anul trecut de clubul bucureștean Steaua nu a putut fi înmînat echipei cîștigătoare la actuala ediție întrucît secția clubului Steaua nu a participat la întreceri, și nici nu a trimis trofeul! **Clasamentul final:** 1. Sănătatea Oradea, 2. C.S.Ș. Gh. Gheorghiu-Dej, 3. Spartacus Brăila. **(I. HORVAT — coresp.).**

ORAȘELE GAZDĂ ALE TURNEELOR DIVIZIONARE DE BASCHET

● Au fost stabilite datele și orașele unde vor avea loc turneele primului tur al campionatelor naționale de seniori și senioare. LA BĂIEȚI: **turneul I** — 2—5 octombrie, la Timișoara; **turneul II** — 17—19 octombrie, la Cluj-Napoca; **turneul III** — 30 octombrie — 2 noiembrie, la București; LA FETE: **turneul I** — 23—26 octombrie, la Satu Mare; **turneul II** — 7—9 noiembrie, la Tg. Mureș; **turneul III** — 27—30 noiembrie, la București. După încheierea acestui tur, deci cînd vor fi cunoscute grupele valorice 1—6 și 7—12, se va proceda la stabilirea orașelor în care se vor disputa turneele turului 2, 3, 4 și 5, în așa fel ca fiecare oraș cu echipă în Divizia A să găzduiască cîte un turneu.

● Au fost desemnate și orașele gazdă ale turneelor finale ale campionatelor republicane de juniori II și III (băieți și fete). Juniorii de cat. a II-a vor juca la Timișoara (10—14 septembrie, în aer liber); juniorii de cat. a III-a vor evolua la Ploiești (3—7 septembrie, de asemenea în aer liber).

● Între 1 și 3 august se vor desfășura turneele de calificare în Divizia școlară și de juniori, în următoarele orașe: BĂIEȚI: **Alexandria** (iau parte echipe din Drobeta Tr. Severin, Brașov, Constanța, București și din orașul gazdă); FETE: **Bîrlad** (echipe din Suceava, Tîrgoviște, Brașov și din orașul gazdă) și **Caransebeș** (echipe din Arad, Rm. Vîlcea, Tg. Mureș, Deva și din orașul gazdă).

ARBITRUL – „ACARUL PĂUN" ȘI LA MINIBASCHET?

Atitudini

Emoționante sînt manifestările din cadrul „Festivalului național pionieresc de minibaschet", unde, anual, se întîlnesc circa 1 500 de copii pasionante, pentru a se întrece în meciuri pasionante, pentru a demonstra îndemînarea în concursurile pentru „Coșul de aur" sau pentru a dovedi talentul lor artistic prin desene și poezii dedicate „Festivalului". Pe terenuri, copiii nu cunosc oboseala, deși sustin zilnic cîte trei și chiar patru partide, iar în scurtele răgazuri se „odihnesc" încurajîndu-și favoriții, colegi și prieteni. Pe margine, antrenorii nu prididesc cu sfaturi, absolut utile unor baschetbaliști care de-abia s-au inițiat în tainele „depășirilor", „blocajului" și care nu prea fac deosebire între atacul „lung" și cel „scurt".

În această atmosferă, apare de-a dreptul bizară atitudinea antrenorului **Adrian Ion**, de la C.S.Ș. 1 Constanța, care, spre sfîrșitul meciului cu C.S.Ș. Pitești (binențeles, din cadrul „Festivalului"), văzînd că nu are șanse de a cîștiga, și-a retras formația de pe teren, sub pretextul că „aşa nu se mai poate, prea ne fură arbitrul !", după ce, chiar din primele minute ale întîlnirii, nu contenise în a acuza arbitrajul (despre care, trebuie spus că a fost fără cusur). Urmarea gestului antrenorului **Adrian Ion**? Formația C.S.Ș. 1 Constanța a pierdut meciul cu 2—0 (neprezentare), astfel, nici măcar punctul care i s-ar fi acordat dacă ar fi înregistrat înfrîngerea pe teren) și, din această cauză, a ratat primul loc la categoria I, a celor mai buni minibaschetbaliști ai „Festivalului".

Desigur, pierderea locului I într-o întrecere pentru care s-au pregătit și pentru care au luptat a fost dureroasă pentru micii sportivi din Constanța. Dar, mai grav decît ratarea locului I apreciem că este eșecul antrenorului Adrian Ion la capitolul „educația elevilor-sportivi" și ne întrebăm: dacă acum, la 12—13 ani, copiii respectivi sînt învățați să se scuze prin „ne fură arbitrii", cum vor proceda ei cînd vor deveni sportivi de înaltă performanță și vor da cu adevărat de greul unui joc? Vor lupta pentru victorie cu ambiție sportivă, sau se vor retrage de pe teren așa cum au fost învățați să facă la Tîrgoviște? Dumneavoastră cum credeți că vor proceda, tovarășe antrenor Adrian Ion?

Dumitru STANCULESCU